

nisteren udtalte sig mod det. Det erindrer jeg ogsaa bestemt, men endnu ere vi vel ikke komne saa vidt, at en Ministerudtalelse er lig med en Udvalgsafstemning. Den ærede Ordfører har forvekslet disse to Ting, og jeg beder ham om fremtidig ikke at forveksle dem. Det kan være, at det gælder for det ærede Medlems Parti og Flertallet, at disse to Ting ere det samme; men for de forskellige Mindretal, der sidde her i Salen, er det ikke det samme.

Den ærede Ordfører kom ind paa Spørgsmaalet om Værdistigningsskatten, og han ligesom den højtærede Minister og det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) og alle, der have udtalt sig, ere jo enige om, at det er en særdeles retfærdig Beskatningsmaade, og at der intet kan indvendes derimod. Imidlertid havde dog den ærede Ordfører ligesom den ærede Minister Indvendinger mod at gennemføre denne Reform paa denne Lov. Den ærede Ordfører sagde endvidere, at det vilde have store Vanskeligheder. Ja, ethvert Fremskridt, enhver Retfærdigheds-handling kan have sine Vanskeligheder; men det bør vel ikke afskrække os fra at gennemføre den. Han sagde, at i Kjøbenhavn skyldes ganske vist en meget betydelig Værdistigning Samfundets Udvikling og ikke den enkelte Arbejde, men gaa vi nu hen og beskatte Værdistigningen, kunde det dog tænkes, at der hist og her var en lille Stigning, der skyldtes den enkelte Arbejde. Men den ærede Ordfører maa huske paa, at vi konfiskere jo ikke Værdistigningen, skønt det i og for sig vilde være berettiget at konfiskere en Værdi, der ikke skyldes den enkelte, men Samfundet. Vi tage gennem Skatten kun en Del deraf. Der er ingen Tvivl om, at der jo ved vort Forslag vil kunne fremkomme en saadan lille Uretfærdighed som den; den ærede Ordfører omtalte, men hvad vil den være i Sammenligning med den vældige Uretfærdighed, der nu finder Sted f. Eks. med Forbrugsskatterne; men denne rører man foreløbig ikke ved.

Den højtærede Finansminister erklærede, at skønt ogsaa han er en Tilhænger af Princippet i vort Ændringsforslag, kunde det ikke gaa an at indføre det ved denne Lejlighed. Det forstaar jeg heller ikke rigtigt. Jeg synes netop, at nu er der Grund til det. Det har dog i alt Fald fra første Færd været et Hovedformaal med disse Skattelove at komme Kommunerne til Hjælp. Jeg erkender, og jeg indrømmer, og jeg hævder, at dette Hovedformaal har man ganske vist mere og mere

glemt, men desto nødvendiggere var det nu paa en anden Maade at komme Kommunerne til Hjælp, og en saadan Værdistigningsskat vilde i høj Grad komme Kommunerne til Hjælp. Men ogsaa Staten vil, synes jeg, netop i Øjeblikket i høj Grad trænge til en saadan Indtægtskilde, til en Skat, som flyder af Værdier, der med Rette tilhøre Samfundet. Der er jo finansielt vanskelige Forhold for Staten. Der tales om Jernbanernes store Underskud. Hvis vi havde haft en saadan Værdistigningsskat, da vi anlagde Kystbanen, saa vilde hele den Diskussion, der har været ført her, have været overflødig. Thi Kystbanen kunde være anlagt og baaret oppe alene ved Hjælp af en Værdistigningsskat. Kystbanen har fremkaldt en saadan Forøgelse af Værdierne langs Banen fra Kjøbenhavn til Helsingør; at den Skat, vi her have foreslaaet paa Værdistigning, vilde have betalt hele Banen og meget mere. Nu er der jo Tale om at anlægge en hel Række Baner øvre i Jylland og andre Steder. Vilde det nu ikke være overordentlig heldigt, om man havde en saadan Lovbestemmelse som den, vi her foreslaa, som vilde kunne gøre, at Anlægget af disse Baner vilde blive langt, langt billigere for Samfundet, end der nu er Tale om. Jeg tror netop, at Tiden nu er til at gennemføre en saadan Lovbestemmelse.

Det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen), der ogsaa, ligesom alle de, der have udtalt sig, i Princippet var enig med os, fremkom med en Indvending, idet han sagde, at saa maatte ogsaa Kommunerne beskattes — han tænkte navnlig paa Kjøbenhavns Kommunes store Arealer, hvis Værdistigning er foregaaet til Dels ved Arbejder, som ere foretagne fra Statens Side. Men dertil vil jeg svare, at paa den anden Side ligger Staten inde med store Arealer her i Kjøbenhavn og omkring Kjøbenhavn, der ere stegne i Værdi til Dels ved den Udvikling, som Kjøbenhavns Kommune har taget og ved de Foranstaltninger, som Kjøbenhavns Kommune har udført, og det kunde vist omtrent gaa lige op: Men for øvrigt ere vi Forslagsstillere naturligvis meget villige til at forhandle om Enkelthederne her i Loven; hvis der kom en saadan Forhandling i Gang, skulde vi med stor Glæde gaa ind derpaa.

Den højtærede Finansminister havde en Række Indvendinger at gøre mod vort Ændringsforslag under Nr. 31 til § 15 om Godsejernes Tilbagebetaling af de Erstatningsbeløb, der ere udbetalte i 1850. Den højtærede Minister sagde, at han vilde